

po glavi i on se napokon odluči, da je u djelo provede. Jednog dana uze mješinu, u kojoj je običavao donositi vodu s rijeke Trebižat, i kad je došao do rijeke, svuče se, stavi robu u mješinu, prepliva rijeku, i eto ti ga ravno u Vrgorac k starom gospodaru Šimunu Talajiću. Harambaši očitova, kako želi postati kršćaninom. On i njegova obitelj veselo ga prime, a budući da župa Vrgorac pripada našem samostanu u Zaostrogu, odvede ga u Zaostrog i preda gvardijanu O. Tomi Radatoviću. Učiteljem redovničkih novaka u Zaostrogu bio je tada O. Ilija Mamić. Ovaj Hasana pouči u kršćanskoj vjeri i, kad je bio dovoljno poučen, na blagdan Očišćenja Marijina, 2. II. 1699, krsti ga u 17. godini života i stavi mu ime Stjepan.

Stjepan je bio mladić dobar i darovit. Živeći među redovnicima, osjeti poziv za redovničkim životom. Buduć izrazio želju da bi i on postao redovnikom, starešine ga dodijeliše drugoj učećoj mladeži u samostanu. Kad je bio dosta poučen, poslaše ga u Našice, valjda stoga da mu otac ne smeta. Tu 10. travnja 1701 stupi u novicijat i dobi ime Fra Lovro. Gdje je nakon novicijata prosljedio filozofske i bogoslovne nauke, nije poznato; ali je sigurno da ih je dovršio u Italiji.

Nakon dovršenih nauka, kapitul u Našicama 19. X. 1708 imenova ga profesorom filozofije u Makarskoj. Tu je ne samo predavao filozofiju, nego je poučavao i u klasičnim predmetima one koji još nijesu dovršili gimnazijalne nauke. Kao takav izdao je g. 1713 u Mlecima latinsko-hrvatsku gramatiku, koja je bila vrlo uvažena i doživjela 3 izdanja.⁷ God. 1715 prestalo je u Makarskoj poučavanje filozofije, pa je O. Lovro na sastanku u Velikoj 24. VI. 1715 imenovan zajedno s O. Antom Bandićem profesorom bogoslovlja u Šibeniku. Na sastanku u Našicama 4. VI. 1716 O. Ante

⁷ Drugo izdanje izašlo je g. 1742, treće g. 1781. Gramatika nosi naslov: »Grammatica Latino-illyrica ex Emmanuelis aliorumque approbatorum grammaticorum libris, juventuti illyricae studiose accomodata a Patre F. Laurentio de Ljubuski O. M. S. F.« Emanuel, o kom Fra Lovro u skromnosti kaže da je po njemu izradio svoju gramatiku, jest glasoviti latinist Emanuel Alvarez. Drugi pisci, kojima se poslužio, jesu: Franciscus Priscianensis, Stephanus Sicianensis, Capharus, Capelinus Ambrosius, Laurentius Guarnier, Navicella.